

ΕΩΣ ΠΟΤΕ

Έως πότε τὸ μάτι γαρίδα,
 ἔως πότε χορτάρια ξερά,
 νὰ μὴν ἔχωμεν πλέον πατρίδα
 ἔγερθῇτε ἀδελφία μὲ γκρά!

Έως πότε θὰ τρῶμε μαρίδα,
 ἔως πότε ψωμί μὲ κριθάρι
 εἶνε πλέον καιρὸς γιὰ πατρίδα
 νὰ πατήσῃ τὸ ἔθνος ποδάρι.

Έως πότε Νομάρχη Καρύδα,
 ἔως πότε Κατῇ ἓνα Μπούφη
 ὁ στρατὸς νὰ μὴν ἔχῃ πατρίδα
 λαιμητόμος σὰς πρέπει ταρτοῦφοι!

Έως πότε τὴν μαύρη κηλίδα!
 Πρὸς τὰ κάτω τὸ ἔθνος θὰ τρέχῃ;
 Εἶνε αἶσχος! Ἦτροπή ἡ πατρίδα
 Κυβερνήτη τοιοῦτον νὰ ἔχῃ!!!

Πεζός

ΤΟ ΚΟΥΝΗΜΑ

(Κωμῳδία μονόπρακτος τὴν ὁποίαν ἤθελε νὰ κάμῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης.)

ΣΚΗΝΗ Α'.

Πρόσωπα. Δηλιγιάννης καὶ Ματθιοόπουλος.

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Ἀρχηγού.)

ΔΗΛ. Ἐὰν ἐπιτύχῃ!... Πρέπει νὰ ἴδωμεν ἔμως, πῶς
 τὸ ἐπῆρε ὁ κόσμος. (Ἀκούει τὸν κώδωνα καὶ εἰσέρχεται ὁ
 κ. Ματθιοόπουλος). Δὲν μοὶ λέγετε, παρακαλῶ, τί γίνεται
 εἰς τὴν κοινὴν γνώμην...

ΜΑΤΘ. Τώρα περνοῦσα ἀπ' ἐξω, κ. Πρόεδρε, καὶ ἔβλεπα,
 ὅτι μέσα ὅλοι τρῶνε καὶ ὅτι αὐτοὶ ποῦ τρῶνε ἦσαν συμ-
 πολιτευόμενοι. Κανένας ἀντιπολιτευόμενος δὲν ἔτρωγε....

ΔΗΛ. Τρῶνε κανεὶς ἀντιπολιτευόμενος οἱ συμ-
 πολιτευόμενοι ... αὐτὰ εἶνε ἀκτανόητα...

ΜΑΤΘ. Μὰ δὲν λέγετε, κ. Πρόεδρε, τί γίνεται εἰς τὴν
 «Κοινὴν Γνώμην», τὸ ξενοδοχεῖον;

ΔΗΛ. Ὅχι, φίλε μου, ὄχι... ἀλλὰ συνέβη, φαίνεται,
 αὐτὴ ἡ παρεξήγησις διὰ νὰ πιστωθῇ ἡ παροιμία, ὅτι «ἡ
 κλεποῦ εἰς τὸν ὕπνον τῆς ἔβλεπε κοκκορόπουλα».

ΣΚΗΝΗ Β'.

Πρόσωπα. Εἰς Ἀρχισυντάκτης καὶ εἰς Ἀκροατής.

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ ἐρυθρὰν αἴθυσαν).

ΑΡΧ. Τὸ ἐτελείωσα τέλος πάντων! Θὰ κάμῃ μίαν ἐν-
 τύπωσιν!.. Εἶνε ἀδύνατον ὁ Βασιλεὺς νὰ μὴ φοβηθῇ καὶ

νὰ μὴ ρίψῃ τὸ Ὑπουργεῖον!.. Ἀκούσε. (Ὁ δυστυχὴς ἀκρο-
 ατὴς βαρυθυμεῖ, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ὑποκύπτει εἰς τὸ πεπρω-
 μένον). Ἀκούσε: «Ὁ θρόνος σου, Βασιλεῦ! θὰ κατα-
 συντριβῇ εἶνε ἐτοιμόρροπος...»

ΔΑΡ. Μὰ γιὰτί τὰ γράφεις αὐτὰ;

ΑΡΧ. Διὰ νὰ προσκληθῶ ἐγὼ νὰ τὸν διορθώσω, πού ἔχω
 εἰδικότητα εἰς τὰ ἔπιπλα.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Πρόσωπα. Δύο θαμνῶνες τοῦ καφενείου Ζαχαράτου.

(Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν αἴθυσαν τοῦ καφενείου τούτου.)

Α' (Κρατῶν τὸν «Σύλλογον» καὶ ἀναγινώσκων.) «Ἡ
 μετάθεσις τοῦ λοχαγοῦ κ. Κόρακα... ὁ Ἀριστοτέλης
 Κόρακας, υἱὸς τοῦ ἐκ Κρήτης ἥρωος Κόρακα... ἔλαβε γνῶ-
 σιν τῆς αἰτήσεως τοῦ ἥρωος λοχαγοῦ Κόρακα... νὰ ἐπι-
 βλέπῃ τὸν Κόρακα...»

Β' (Χάνων τὴν ὑπομονὴν του.) Μπα! νὰ βγάλετε τὸν
 κόρακα!!!

Θὰ ἔπεται συνέχεια, ἐὰν καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις
 συνεχίσῃ τὴν στάσιν τῆς.

Τσοπανάιος

Η ΣΤΑΣΙΣ
Variations

I

Ἡ πολύκροτος σ τ ά σ ι ς
 Τραγικὰς διαστάσεις
 Μέχρι τοῦδε δὲν ἔλαβε,
 Κ' εἰς οἰκτρὰς περιστάσεις
 Κωμικὰς παραστάσεις
 Νὰ μᾶς δώσῃ ἀνέλαβε!

II

Θέλουν νὰ 'ποῦνε μερικοὶ
 Πῶς ὁ Τρικούπης γιὰ τὴ σ τ ά σ ι
 Τὴν νύχτα 'πέρασε κακὴ
 Καὶ παρ' ὀλίγον νὰ τὰ χάσῃ,

Κ' ἔδωσ' ἀμέσως αὐστηρὴ
 Διαταγὴ τοῦ Ἀστυνόμου:
 Ἀγρύπνως νὰ ἐπιτηρῇ
 Τὰς σ τ ά σ ε ι ς... τοῦ τροχιοδρόμου!

III

Καὶ μετὰ τόσαις συμφοραῖς ξανάρθαμε στὰ ἴδια,
 Ἐμεῖς καθήσαμε καλὰ κ' ἐκεῖνοι... στὰ σ τ α σ ί δ ι α!

Δὲν μὲν χῶτε